

Umowa

między Republiką Austrii a Rzeczpospolitą Polską o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 roku,

Republika Austrii

i Rzeczpospolita Polska,

pragnąc uzupełnić we wzajemnych stosunkach postanowienia Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych, sporządzonej w Strasburgu dnia 20 kwietnia 1959 roku, w brzmieniu określonym przez Protokół Dodatkowy do Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych sporządzony w Strasburgu dnia 17 marca 1978 roku, zwanej dalej Konwencją, oraz pragnąc ułatwić stosowanie zawartych w nich zasad,

postanowiły zawrzeć niniejszą Umowę i uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

(do artykułu 1 Konwencji)

1. Pomoc prawna jest udzielana także w postępowaniach w sprawach o przestępstwa, których ściganie należy w chwili wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej do właściwości organu sądowego jednego z Umawiających się Państw, a na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa do właściwości organu administracyjnego.

2. W wypadku pomocy prawnej w formie doręczenia pism nie jest konieczne, aby w Państwie wezwanym właściwy do ścigania był organ sądowy lub administracyjny.

3. Można odmówić udzielenia pomocy prawnej, o którą wnosi się na podstawie ustępu 1, jeżeli czyn nie pociągnął za sobą żadnych skutków lub jedynie nieznaczne, a nakład związany z udzieleniem pomocy prawnej nie byłby uzasadniony.

Artykuł II

(do artykułu 1 Konwencji w związku z artykułem 3 Protokołu Dodatkowego)

Konwencję i niniejszą Umowę stosuje się także:

- a) w sprawach o wznowienie postępowania,
- b) w sprawach o ułaskawienie,
- c) w sprawach o prawo do odszkodowania za niesłuszne aresztowanie, zatrzymanie lub skazanie, o ile nie należy stosować postanowień innych umów międzynarodowych.

Artykuł III

(do artykułu 2 Konwencji w związku z artykułem 1 Protokołu Dodatkowego)

1. Przy ocenie, czy do ścigania w Państwie wezwanym właściwy byłby organ sądowy lub administracyjny, nie bada się, czy w tym Państwie istnieje tego samego rodzaju opłata, podatek, cło lub monopol.

2. Istniejący według przepisów prawnych Umawiających się Państw obowiązek zachowania tajemnicy w sprawach skarbowych nie wyłącza udzielenia pomocy prawnej na podstawie niniejszego artykułu. Okoliczności lub fakty, o których dowiedzą się organy sądowe lub administracyjne jednego z Umawiających się Państw w związku z

wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej, podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy w sprawach skarbowych stosownie do przepisów tego Państwa.

Artykuł IV

(do artykułu 3 Konwencji)

1. Przedmioty lub inne wartości majątkowe pochodzące z czynu zagrożonego karą sądową lub uzyskane w zamian tych przedmiotów będą przekazywane w celu wydania ich pokrzywdzonemu lub w celu innego rozporządzenia przez organ sądowy w Państwie wzywającym, o ile jest to dopuszczalne według prawa tego Państwa, jeżeli:

- a) przedmioty nie są potrzebne w Państwie wezwanym jako dowody w postępowaniu toczącym się przed sądem lub organem administracyjnym,
- b) przedmioty nie podlegają przypadkowi lub konfiskacie w Państwie wezwanym,
- c) osoby trzecie nie zgłaszają do nich roszczeń.

2. Dla wniosku na podstawie ustępu 1 nie jest wymagane postanowienie organu sądowego o zabezpieczeniu przedmiotów.

3. Jeżeli Państwo wezwane zrzekło się zwrotu przedmiotów, to wówczas przy ich wydawaniu nie będzie korzystało z prawa zatrzymania lub zajęcia tych przedmiotów stosownie do przepisów prawa celnego lub podatkowego, chyba że samego pokrzywdzonego w wyniku przestępstwa właściciela tych przedmiotów obciążają takie opłaty.

Artykuł V

(do artykułu 4 Konwencji)

1. Zezwala się przedstawicielom organów uczestniczącym w postępowaniu karnym i innym osobom uczestniczącym w postępowaniu oraz ich przedstawicielom, na wniosek Państwa wzywającego, na obecność przy podejmowaniu czynności w ramach pomocy prawnej w Państwie wezwanym. Mogą oni wnosić uzupełniające pytania lub proponować określone środki. Artykuł 12 Konwencji stosuje się odpowiednio.

2. Na obecność przedstawicieli organów drugiego Umawiającego się Państwa, o której mowa w ustępie 1, wymagana jest zgoda: w Republice Austrii - Związkowego

Ministerstwa Sprawiedliwości, a w Rzeczypospolitej Polskiej - Ministerstwa Sprawiedliwości.

Artykuł VI

(do artykułu 5 Konwencji)

Pomocy prawnej w formie zabezpieczenia przedmiotów lub przeszukania udziela się tylko wtedy, jeżeli w chwili wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej do ścigania przestępstwa stanowiącego podstawę wniosku właściwy byłby w Państwie wezwanym organ sądowy.

Artykuł VII

(do artykułu 6 Konwencji)

Państwo wezwane może zrzec się zwrotu dowodów lub dokumentów wymienionych w artykule 3 ustęp 1 Konwencji, chyba że osoby trzecie zgłaszające do nich roszczenia nie wyrażają zgody na zrzeczenie się.

Artykuł VIII

(do artykułu 10 Konwencji)

Artykuł 10 ustęp 2 Konwencji stosuje się we wszystkich wypadkach wezwania świadka lub biegłego. Osoby te mogą same wystąpić z wnioskiem o przyznanie zaliczki na podstawie artykułu 10 ustęp 3 Konwencji.

Artykuł IX

(do artykułów 11 i 12 Konwencji)

1. Jeżeli Państwo wezwane wyrazi zgodę na obecność w czasie wykonywania wniosku o udzielenie pomocy prawnej osoby pozbawionej wolności na terytorium Państwa wzywającego, to zobowiązane jest ono do przetrzymywania tej osoby w areszcie przez cały czas jej pobytu na swym terytorium, a po zakończeniu czynności związanych z pomocą prawną - do niezwłocznego przekazania jej z powrotem Państwu wzywającemu, o ile nie żąda ono jej zwolnienia.

2. Jeżeli państwo trzecie wyrazi zgodę na obecność w czasie wykonywania wniosku o udzielenie pomocy prawnej osoby pozbawionej wolności na terytorium jednego z Umawiających się Państw, to do tranzytu tej osoby przez terytorium drugiego Umawiającego się Państwa stosuje się odpowiednio artykuł 11 ustępy 2 i 3 Konwencji.

3. W wypadkach wymienionych w ustępach 1 i 2 stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 12 Konwencji.

Artykuł X

(do artykułu 13 Konwencji)

Państwo wezwane przekazuje informacje z rejestru skazanych, o jakie występują organy policyjne drugiego Państwa dla potrzeb spraw karnych, w takim zakresie, w jakim organy policyjne Państwa wezwanego mogłyby otrzymywać je w podobnych wypadkach.

Artykuł XI

(do artykułu 14 Konwencji)

1. We wniosku o doręczenie oznacza się przy danych o przedmiocie i podstawie wniosku także rodzaj pisma, jakie ma być doręczone oraz pozycję adresata w postępowaniu.

2. Do wniosku o przeszukanie lub zabezpieczenie dowodów i dokumentów dołącza się wypis lub poświadczony odpis postanowienia organu sądowego.

Artykuł XII

(do artykułu 15 Konwencji)

1. Jeżeli Umowa niniejsza nie stanowi inaczej, organy sądowe obu Umawiających się Państw porozumiewają się w zakresie pomocy prawnej w sprawach karnych - bezpośrednio. Wnioski na podstawie Konwencji i niniejszej Umowy mogą być przekazywane również za pośrednictwem Związkowego Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Austrii z jednej strony i Ministerstwa Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej z drugiej strony.

2. Wnioski o przeszukanie lub zabezpieczenie, przekazanie przedmiotów, przekazanie lub tranzyt osób pozbawionych wolności przekazywane są za pośrednictwem Związkowego Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Austrii z jednej strony i Ministerstwa Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej z drugiej strony. W pilnych wypadkach dopuszczalny jest bezpośredni tryb porozumienia się między organami sądowymi, jednak odpis wniosku przekazywany jest jednocześnie w trybie określonym w zdaniu 1 niniejszego ustępu.

3. Podlegające doręczeniu pisma mogą być przekazywane bezpośrednio drogą pocztową za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Pisma przekazane drogą pocztową, których doręczenie nie byłoby dopuszczalne według Konwencji i niniejszej Umowy uważa się w obu Umawiających się Państwach za nie doręczone odbiorcy.

4. Wnioski określone w artykule X niniejszej Umowy przekazywane są za pośrednictwem Związkowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Republiki Austrii z jednej strony i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Rzeczypospolitej Polskiej z drugiej strony; odpowiedzi przesyła się w takim samym trybie. W wypadku niebezpieczeństwa zwłoki dopuszczalny jest bezpośredni tryb porozumienia się między organami policji i właściwymi organami rejestru skazanych.

Artykuł XIII

(do artykułu 16 Konwencji)

1. Jeżeli Umowa niniejsza nie stanowi inaczej, do wniosków przesyłanych na podstawie niniejszej Umowy nie dołącza się tłumaczenia wniosków i załączanych do nich dokumentów.

2. Do pism podlegających doręczeniu dołącza się ich tłumaczenie na język urzędowy Państwa wezwanego sporządzone i poświadczone przez tłumacza urzędowo dopuszczonego mającego siedzibę w jednym z Umawiających się Państw. Poświadczenie zgodności podpisu tłumacza nie jest wymagane.

3. Jeżeli do pism, o których doręczenie się wnosi, nie są dołączone ich tłumaczenia na język Państwa wezwanego, wezwany organ sądowy ograniczy swe czynności do doręczenia pism adresatowi wskazanemu we wniosku, jeżeli zgodzi się on je przyjąć.

4. Do pism przekazywanych bezpośrednio drogą pocztową zgodnie z artykułem XII ustęp 3 niniejszej Umowy dołącza się ich tłumaczenie na język Państwa wezwanego. Jeżeli do pisma podlegającego doręczeniu nie dołączono tłumaczenia na język Państwa wezwanego, to doręczenie uważa się w obu Umawiających się Państwach za nie dokonane. Przy doręczaniu pism drogą pocztową własnym obywatelom można zrezygnować z dołączania tłumaczeń.

Artykuł XIV

(do artykułu 20 Konwencji)

Koszty powstałe w wyniku przekazania przedmiotów lub innych wartości majątkowych stosownie do artykułu IV i w wyniku przekazania lub tranzytu osób pozbawionych wolności stosownie do artykułu IX niniejszej Umowy zwracane są przez Państwo wzywające

Artykuł XV

(do artykułu 21 Konwencji)

1. Na podstawie zawiadomienia o przestępstwie przekazanego stosownie do artykułu 21 Konwencji, właściwe organy drugiego Państwa rozpoczną postępowanie karne według przepisów prawnych tego Umawiającego się Państwa w taki sam sposób, jak w wypadku przestępstwa dokonanego na terytorium własnego państwa.

2. Właściwe organy państwa, na którego terytorium znajduje się miejsce popełnienia czynu, badają w poszczególnych wypadkach czy zawiadomienie na podstawie artykułu 21 Konwencji jest pożądane w celu ustalenia prawdy, wymierzenia i wykonania kary, daje lepsze możliwości resocjalizacji sprawcy lub jest pożądane z innych powodów istotnych dla postępowania karnego.

3. Wymiana pism na podstawie artykułu 21 Konwencji odbywa się bezpośrednio pomiędzy prokuraturami przy sądach krajowych Republiki Austrii z jednej strony i prokuraturami okręgowymi Rzeczypospolitej Polskiej z drugiej strony.

4. Czyny naruszające przepisy o ruchu drogowym są oceniane w Państwie wezwanym na podstawie przepisów o ruchu drogowym obowiązujących w miejscu zdarzenia.

5. Wniosek lub zgoda pokrzywdzonego niezbędne do wszczęcia postępowania karnego, zgłoszone na terytorium wzywającego Umawiającego się Państwa są również skuteczne w Państwie wezwanym. Jeżeli wniosek lub zgoda pokrzywdzonego są niezbędne do wszczęcia postępowania karnego tylko według prawa Państwa wezwanego, to wówczas mogą być one przekazane dodatkowo w odpowiednim terminie określonym przez to Państwo.

6. Zawiadomienie powinno zawierać zwięzły opis stanu faktycznego oraz możliwie dokładne dane dotyczące osoby podejrzanej, jej obywatelstwa, miejsca zamieszkania i pobytu. Do zawiadomienia dołącza się:

- a) oryginał lub uwierzytelniony odpis (kopię) akt karnych oraz dowody rzeczowe,
- b) tekst przepisów karnych odnoszących się do czynu i kary, obowiązujących w państwie, w którym popełniono czyn, a w wypadkach czynów naruszających przepisy o ruchu drogowym ponadto tekst przepisów o ruchu drogowym obowiązujących w miejscu zdarzenia,
- c) wniosek lub zgodę pokrzywdzonego, o ile są niezbędne do wszczęcia postępowania karnego.

7. Oryginał akt oraz dowody rzeczowe zostaną zwrócone Państwu wzywającemu w możliwie najkrótszym terminie, chyba że zrzekło się ono ich zwrotu. Prawa Państwa wezwanego i osób trzecich do przekazanych przedmiotów pozostają nienaruszone.

8. Zawiadomienie na podstawie artykułu 21 Konwencji powoduje w Państwie wezwanym: w Republice Austrii – zawieszenie biegu przedawnienia a w Rzeczypospolitej Polskiej – przerwanie biegu przedawnienia. Właściwa w tym zakresie jest chwila wysłania wniosku do Państwa wezwanego.

9. Koszty powstałe w wyniku stosowania artykułu 21 Konwencji i niniejszego artykułu nie podlegają zwrotowi.

Artykuł XVI

(do artykułu 21 Konwencji)

Organy sądowe Państwa wzywającego nie podejmują dalszych środków ścigania lub wykonania orzeczenia wobec osoby podejrzanej z powodu czynu będącego przedmiotem zawiadomienia:

- a) jeżeli kara wymierzona w Państwie wezwanym została wykonana lub nie podlega już wykonaniu,
- b) w okresie gdy wykonanie kary zostało całkowicie lub częściowo zawieszona lub gdy nastąpiło odroczenie wykonania kary,
- c) jeżeli z powodu dowodów nastąpiło prawomocne uniewinnienie lub ostateczne umorzenie postępowania.

Artykuł XVII

(do artykułu 22 Konwencji w związku z artykułem 4 Protokołu Dodatkowego)

1. Informacje o skazaniach są wymieniane co najmniej raz na sześć miesięcy pomiędzy Związkowym Ministerstwem Spraw Wewnętrznych Republiki Austrii a Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Umawiające się Państwo, które przekazało informację na podstawie artykułu 22 Konwencji, przekaże na wniosek drugiego Umawiającego się Państwa w konkretnej sprawie odpisy prawomocnych orzeczeń skazujących i informacje o zastosowanych środkach. Wymiana pism odbywa się między Związkowym Ministerstwem Sprawiedliwości Republiki Austrii a Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej.

Artykuł XVIII

(do artykułu 24 Konwencji)

W rozumieniu niniejszej Umowy organami sądowymi są sądy, prokuratury i ministerstwa sprawiedliwości obu Umawiających się Stron.

Artykuł XIX

(do artykułu 29 Konwencji)

Jeżeli jedno z Umawiających się Państw wypowie Konwencję, to wypowiedzenie nabiera mocy w stosunkach między Republiką Austrii a Rzeczpospolitą Polską po upływie dwóch lat od daty otrzymania notyfikacji wypowiedzenia przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł XX

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Wiedniu.

2. Umowa niniejsza wejdzie w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

3. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony, o ile jedno z Umawiających się Państw nie wypowie jej na piśmie w drodze dyplomatycznej; w takim wypadku Umowa utraci moc po upływie jednego roku od wypowiedzenia nie później jednak niż w dniu, w którym przestanie obowiązywać w stosunkach między Umawiającymi się Państwami Europejska Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych.

Na dowód czego pełnomocnicy obu Umawiających się Państw podpisali niniejszą Umowę i opatrzyli ją pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie dnia 2 czerwca 2003 r w dwóch egzemplarzach, każdy w językach niemieckim i polskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

W imieniu
Republiki Austrii

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

Böhmdorfer

Kurczuk